

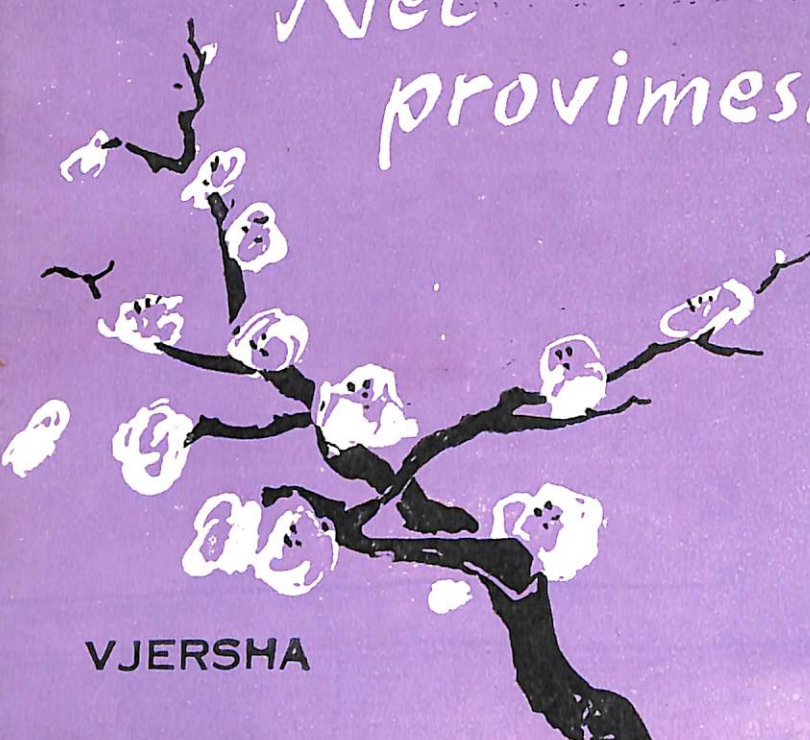
ZHULIANA G. JORGANXHI

8SH-1

7 76

Net
provimesh

VJERSHA

BSA-1

776

S

BIBLIOTEKA E RINISË

ZHULJANA G. JORGANXHI

NET PROVIMESH

(Vjersha)

~~51248~~

BIBLIOTEKA E SHTETIT
SHKURTESIS

12743

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Piktor: SPIRO KRISTO

Tirazhi 3 000 kopje   Format 70 x 100/32   Stash: 2204-65

Shtyp NISH Shtypshkronjave «MIHAL DURI» —
Stabilimenti «8 NËNTORI» — Tiranë, 1969

KUR LINDA UNË...

Kur linda unë, vajz' e dytë,
gjyshja ja qau hallin nënës sime,
psherëtiu, duke fshirë sytë,
«Eh, — tha, — vajza ka aq halle e shqetësime».

Por unë s'e njoha atë jetë.
Këngë me fjalë krejt të reja
kur linda unë, nëna më këndonte.
Në to bukur shpërthente gazi dhe hareja.

Sa herë eca e shkujdesur
rrugëve të qytetit tim,
me një fustan basme veshur:
prodhim i parë kombinatit tekstil.

E shihja tim atë, nganjëherë,
të lodhur nga puna e ditës,
se kish nevojë Shqipëria nënë
për bukë,

për veshje,

për dritë!

Dritë!

Që mbi ty, atdhe, mos të rëndonte
padija, si natë e zezë,

Që vajza te burri mos të shkonte,
si plaçkë në treg e blerë...

Mbi gjoksin e shtrenjtë të atdheut
mbështeta dhe unë dorën time;
ndjeva si buçiste dheu,
nga këngët,

marshet

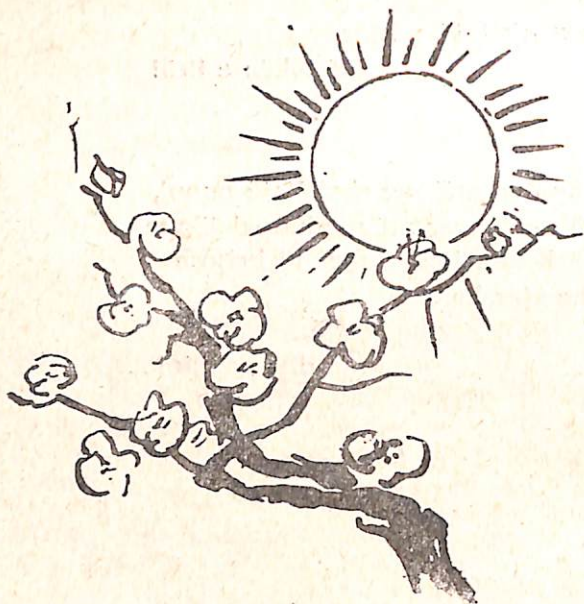
dhe gëzimet!

. . . . . , . . . , , , , ,

E kësaj toke jam filiz i ri
dhe rrënjët i kam ngulur mirë.
Më rriti dora jote, o Parti,

mes ajrit të pastër,
në tokën e lirë!

Dhe dua unë me shokët të punoj,
Që nesër mos më quajnë «delikate».
Në kohën tonë duhet të krijosh
dhe vjersha,
dhe këngë,
dhe pallate! . .

MOSHATAREVE

Erdhëm ne në botë...
Rroben gjith' arna paragjykimesh flakëm tej,
Dashurinë s'do ta gjejmë të mbyllur në një
strofkë,
ku pëlhurën e saj merimanga të endë.

Me shokun e jetës s'do na njohë trishtimi,
por puna e madhe, vrulli, hovi
se ne kemi lindur nën tinguj marshimi
dhe nën këta tinguj do ecim gjithmonë.

Jeta s'është për ne roman dashurie,
që nën hije pemësh mundet ta lexojmë.
Ajo është për ne një port i madh anijesh
ku ëndërra,
                    punë,
                            djersë,
çdo ditë,
                    shkarkojmë!

NË MARSHIM

Me yje gjoksin ka stolisur nata,
na fton të ecim rrugës papushim.
Mbi trupn' e tokës hidhen
mijëra hapa,
rinia niset sonte në marshim.

Kjo natë s'do të quhet e pazëshme.
Dëgjo me ç'gaz rinia po këndon!
Është këng' e saj, kjo këngë
e pashtershme,
që zemrës i jep forcë e gjithë marshojmë.

Me yje gjoksin ka stolisur nata,
na fton të ecim rrugës papushim.

Rinia ime s'di t'i ndali hapat;
me këngë në gojë ajo pret
çdo marshim.

1967